

Uzdravující moc radosti

David Wilkerson November 11, 2002

Izaiáš 16 živě popisuje, co se stane pyšnému národu, který se dostane pod Boží soud. Izaiáš tu prorokuje o Moábovi, nepříteli Izraele: "Ale slyšali jsme o pýše Moábovů, že velmi pyšný jest, o pýše jeho, a chloub jeho i spouzení se jeho, ale nepřijdou k vykonání myšlenky jeho" (Izaiáš 16:6).

Skrze celé Písmo slouží Moábský národ jako symbol. Reprezentuje všechny sebejisté lidi, spoléhající na sebe sama, kteří se obrátili zády k Bohu a dostali se pod Jeho soud. V každém případě Hospodin sesílal na takové národy svůj hněv. Přesto tu Izaiáš neprorokoval jen o biblických národech, ale o společnostech od nejstarší historie do dnešního dne. Prorok v podstatě varoval: "Každý pyšný národ bude zelit Božimu hněvu."

Moábsťi byli opakovaně varováni ohledně svého hříchu. Ale oni odmítli všechny Boží milosrdné prosby. Tito lidé nechtěli mít nic společného s Jehovou Bohem. Místo toho začali pronásledovat jeho lid. V důsledku toho byly Boží soudy nad Moábem velice kruté. Velká sucha vysušila jejich pole a zničila jejich vinice. Spoušť byla tak hrozná, že, jak bylo řečeno, prorokovy slzy byly jedinou vodou v zemi (viz 16:9).

Po celé knize Izaiáše je zmínováno mnoho podobných soudů. Přesto řas od řasu vystupuje jeden konkrétní údaj, který je charakterizuje: "A přestalo veselí a plésání nad polem úrodným" (16:10). Jednoduše řečeno: Jednu chvíli prosperita, plnost a hojnost. Ale náhle, okamžitě, tato požehnání mizí.

V biblických řasech byly vždy řasem velké oslavy. Ale poté, kdy na Moáb dopadl soud, nebylo tu žádné jásání "sklízni!", které by hlaholilo v ulicích. Bůh prohlašuje: "Na vinicích se nezpívá, ani prokřikuje, vína v presích netlaží ten, kterýž tlačí. Takž i já provyskování přestávám" (16:10).

Každá stopa radosti se stala pro Moábské minulostí. Místo toho teď nad celou společností viselo mračno smutku a hoře. Ve 48. kapitole Jeremiáše nacházíme podobný popis Moábských. Podle Jeremiáše se všechna radost a veselí vytratilo, protože Moáb byl pod Božím soudem. Místo toho tu bylo strašné, vážné ticho.

Chci, abyste teď uvažovali o krajině dnešní Ameriky. Co vidíte a slyšíte? Osobně jsem nikdy nebyl svědkem takového strachu v naší zemi. Není to proto, že žiji v New Yorku a vidím důsledky teroristických útoků 11. září. Ne, můj prorocký cit mi říká, že ve vzduchu je strach, protože jsme souzeni. Na náš pyšný, nadutý, povýšený národ dopadl Boží hněv. A radost a veselí se vytrácí.

Ale tento strach není pouze v Americe. Rozšířil se po celém světě. Například po teroristických atentátech v Izraeli již lidé neopouštějí své domovy. Bojí se jít svá auta, chodit do restaurací, dostat se do davu. Dělají si již více nehrají venku. A dospělí zjišťují, že usnout je nemožné. Radost a veselí doslova zmizelo z izraelských ulic.

V Indii a Pákistánu žijí mnozí ve strachu z nukleární zkázy. Oba tyto nepřátelské národy teď mají nukleární zbraně a obávají se dalšího nepřátelství. Ale i uvnitř jejich vlastních hranic jsou lidé navzájem podezřívaví. Bojácně chodí kolem sebe, bez jakékoliv radosti.

V Argentině se hrouťí národní mýna. Zavírají se banky a lidé se staví do front a doufají, že získají zpět své peníze. Novinové fotografie ukazují lidi, jak pomateně bloudí po ulicích. Ženy, které kdysi tancovaly a zpívaly na veřejnosti,

jsou nyní zticha. Místo toho se po tisících shromažďují, pochodují a tlučou na hrnce a pánve vařkami, aby oznámily své zoufalství. Radost tohoto národa je pryč.

Japonsko balancuje na pokraji naprostého chaosu. Jeho kdysi pyšní lidé se teď obracejí k bezuzdnému hříchu, aby přemohli svou úzkost. Pornografie vzkvétá. Hojně se rozšířil alkohol a zneužívání drog. Lidé se pokoušejí sami sebe znecitlivit, ale když párty skončí, stále ještě jsou plní strachu. Zatímco jejich radost se rozplynula.

Rusko je zraněný medvěd, který si líže otevřené rány. Alkoholismus zotročil v tomto zmrzačeném národě davy nezaměstnaných mužů. Vidíš je, jak sedí opuštění v městských parcích, v oči prázdný pohled zoufalství, jejich životy jsou ztracené pro vodku. V pouhých deseti letech poklesla průměrná doba lidského života ruských mužů z nřjakých šedesáti na padesát čtyři roky. Z jejich životů zmizela radost.

V Číně, nejlidnatějším národě na světě, převyšují muži počet ženy v poměru šest ku jedné. Je to výsledek vládního usnesení zastavit růst populace nucenými potraty embryí ženského pohlaví. Teď si miliony dospělých Číňanů zoufá, protože vědí, že se nikdy neožení. Nikdy nezažijí radost z toho, že mají rodinu. A jejich zoufalství se pomalu obrací na vztek. Miliony těchto mužů se shromažďují do měst, ale nemohou najít zaměstnání. Nálada v celém národě je morbidní, plná beznaděje. Lidská radost se vytratila.

Když Twin Towers v New York City postihla zkáza, bylo tu volání: "Tohle změní náš národ navždy. Už nikdy nebudeme stejní. Nic už nebude zase normální." Jak pravdivé. Nevinnost, prostota, radost a veselí, které kdysi mnozí Američané znali, je navždy pryč. A nikdy to znovu nezískáme.

Ale tahle nálada není jen důsledkem 11. září. Po celém státě řádí nekontrolovatelné lesní požáry, které ničí miliony stromů. Nejhorší sucha v historii zasáhla jednu třetinu Ameriky, decimují rozlehlé plochy hospodářské půdy. V několika státech se rojí hejna ničivých kobylek, přinášejí pohromu, horší než jakoukoliv jinou v naší historii. Povodně zaplavily Texas, ochromily Houston a San Antonio a způsobují škodu, která sahá do milionů dolarů.

Potom přišel otřes na Wall Street. V posledních dvou letech zbankrotovalo 1000 podniků, nejvíce v naší historii. Dokonce mocné America Online se otřásá. A teď slyšíme šokující odhalení o rozbujelé chamtivosti výkonných ředitelů. Představení některých z nejrespektovanějších amerických institucí rozkradli miliardy dolarů, když se rozpadaly jejich společnosti.

Zde je, co vidím v americké krajině právě teď – zpusťování a sklíčenost. Přesně jak Izaiáš prorokuje o Moábu, naše národní veselí a radost mizí. Proč? Amerika je pod soudem pro svou hříšnou pýchu. A podobně jako Moábsťi, vidíme Boží hněv, kamkoliv se obrátíme.

Bible říká, že v posledních dnech ochabnou lidská srdce pro strach

Podle Ježíše budou lidé trpět srdečními záchvaty kvůli hrozným věcem, které přijdou na zem. Břhem tohoto řasu soudu se vzdálí radost a veselí od bezbožníků. Ale v ten samý řas dostanou Boží lidé ducha radosti a veselí. "Vykoupení, pravím, Hospodinovi navrátí se, a přijdou na Sion s prozpříváním, a veselí věčné bude na hlavě jejich; radosti a veselí dojdou, zámutek pak a úpění uteče od nich" (Izaiáš 35:10).

Ježíš Kristus sám je zdrojem vši radosti a veselí. Žalmista o něm píše: "Miluješ spravedlnost, a nenávidíš bezbožnosti, protože pomazal tě, Bože, Břhem tvřím olejem veselí nad úřastníky tvě" (Žalm 45:7). Olej, který je zmiřován v tomto řalmu, představuje Ducha svatého. Autor píše: "Jenom ti, kdo se tlaří do dřvřrného chození s Ježíšem, získají radost jeho Ducha."

Ve výře uvedené pasáži nám Izaiáš říká, že uprostřed temných řasů, které přijdou, se probudí Boží zbytek. A oni se chopí Kristova Ducha, budou ho mít, získají ho, uchopí ho, zmocní se ho. V těchto tvrdých řasech soudu bude duch radosti a veselí, který je v Kristu, jejich. A řádně pomřry, okolnosti nebo osoba se nebude moci dotknout jejich radosti nebo ji ukrást.

Pro odpadlou cířkev bude přibřh odlišný. Prorok Joel nám říká, že cířkev, která je "pro svřj hřřch obrácena v poušť", bude zbavena veřkeré radosti a veselí: "Ano před ořima našima pokřm odjat jest, z domu Boha našeho veselé a plěsání" (Joel 1:16). Jednoduře řeřeno, v mřtvém náboženství není radost.

Prosím, neberte to, co se chystám řřci, jako kritiku katolické cířkve. Ale po nedávných sexuálních skandálech s dřtmi, do kterých se zapletli knřřží, se stalo mnoho katolických cířkvř jako mřřnice. Lidé po tisících opustili cířkev, buř ze zřřmutku, nebo ve strachu o své dřti. Je tēmřř nemořné najít teř jakýkoliv "olej radosti" v katolické cířkvě.

Stejný smrtelný duch plní také protestantské církve. Mladí muži a ženy, kteří navštěvují p?ední semináře, jsou jen okrádání o svou víru. Jsou vyu?ováni, aby již nev?ili v nebe nebo peklo, vzk?íšení, narození z panny. Není divu, že církve, kterým pastorují, jsou mrtvé. Když není p?ítomný Kristus, nem?že tam být žádná radost nebo veselí. Ježíš je jediný zdroj toho všeho.

Nem?že být žádná radost nebo veselí v h?išné spole?nosti, nebo mezi bezbožnými, nebo v mrtvé, formální církvi. Ale Izaiáš promlouvá slovo nad?je pro spravedlivé:

"Poslouchejte mne, kteříž znáte spravedlnost, lidé, v jehož srdci jest zákon m?" (Izaiáš 51:7). B?h zde mluví ke všem, kdo ho znají a poslouchají ho. A on je s láskou kárá:

"Já, já jsem ut?šitel vás. Jakáž jsi ty, že se bojíš ?lov?ka smrtelného, a syna ?lov?ka tráv? podobného? Že se zapomínáš na Hospodina U?initele svého, kterýž roztáhl nebesa, a založil zemi, a že se d?síš ustavi?n? každého dne prchlivosti ssužujícího, jakž se jen postrojí, aby hubil" (51:12–13).

Hospodin ?íká: "Pro? jste zapomn?li, kdo jsem? Cožpak nejsem ten stejný Všemohoucí, který porazil vašeho nep?itele Egypt? Ranil jsem tento mocný národ velkým soudem. A osvobodil jsem vás skrze mocné zázraky. Rozev?el jsem Rudé mo?e a vy jste v bezpe?í prošli. Zachoval a ochránil jsem vás skrze tohle všechno."

"Vím, že ?elíte novému dni obtížných, hrozných ?as?. Ale já jsem stále ještě mocný osvoboditel. Já jsem vás stvo?il a já vás mohu zachovat. Roztáhnul jsem nebesa a založil základy zem?. Vy to víte. P?esto, navzdory tomu jste rychle zapomn?li na mou moc a sílu ve váš prosp?ch. Kde je nep?itel, který by vás mohl zranit? Nikdo vám nem?že uškodit, protože vás držím ve své dlani."

My, kdo známe Kristovu spravedlnost, nemáme žít jako ti, kdo jsou bez nad?je

Jsme požehnáni jak láskou, tak bázni Boží. A jeho v?le pro nás v nejtemn?jších, nejd?siv?jších ?asech je získat jeho radost a veselí. I když uvidíme, jak kolem nás dopadá soud, máme zpívat, jásat a radovat se – ne protože p?išel soud, ale navzdory tomu.

Izaiáš 51:11 za?íná slovy: "A tak," které znamená: "Ve sv?tle toho, co jsem práv? ?ekl." Co tu práv? B?h ?ekl? P?ipomíná svému lidu: "(Já) jsem obrátil hlubiny mo?ské v cestu, aby p?ešli ti, jenž byli vysvobozeni" (51:10). ?íkal: "Já jsem stále ještě Hospodin, Starý dn?, ?initel zázrak?. A moje paže je stále silná, aby vás vysvobodila."

Takže, co to je, co B?h chce, aby jeho lid v?d?l ve sv?tle této pravdy? ?íká to všechno v jednom verši, v Izaiáši 51:11:

- "A tak ti, kteréž vykoupil Hospodin, a? se navrátí, a p?ijdou na Sion s prozp?vováním." Jinými slovy: "Budu mít lid, který se ke mn? vrátí s d?v?rou, vírou a jistotou. Zvednou sv?j zrak od svých podmínek a katastrof, které je obklopují. A dostanou zp?t svou píse? radosti."
- "A veselé v?né a? jest na hlav? jejich." Radost, kterou Boží lid zažije, nebude jen pro ned?lní ráno, nebo na týden ?i m?síc. Bude trvat celý rok, b?hem všech zlých ?as? až do úplného konce.
- "Zármutek pak a úp?ní a? utekou." Tohle neznámá, že všechno naše trápení skon?í. Znamená to, že naše d?v?ra v Pána nás dostane p?es každou bolest a zkoušku. Takové v?ci nás nebudou moci oloupit o naši radost a veselí v Kristu.
- "Radosti a veselé a? dojdou." B?h se díval skrze v?ky a ?ekl: "Budu mít lid, který získá radost, vezme ji a bude ji mít. Chopí se jí a bude jeho."

Ti, kdo získají jeho radost, budou nejuv?tším sv?dectvím Boží moci na zemi. Mysli na to, co to znamená, až ude?í nejhorší ?asy. Zatímco lidská srdce zmrtn?jí a spole?nost se zatvrdí, pokorní lidé budou uprost?ed toho všeho p?esv?d?iv? stát. A bude z nich prýštit nadp?irozená radost a veselí.

Nemylte se: k?es?ané budou v ?asech soudu snášet stejné v?ci jako kdokoli jiný. Ztratí zam?stnání, budou cítit bolest fyzického utrpení, budou snášet rodinné problémy. Ale v tom všem budou mít ducha pokoje. A sv?t to pozná. Lidé se na n? podívají a ?eknou: "Ti musí doopravdy znát Boha. Jak by jinak mohli být tak klidní?"

Znám dva takové sv?dky plné života, jsou to manželé, kteří navštěvují Times Square Church. P?ed sedmi lety ke mn? p?išli s prosbou o modlitbu, když ?ekali dít?. Jejich doktor jim ?ekl, že jejich dít? bude nenormální. Ale díky

Bohu, malý Brian se narodil zdravý.

Te? o sedm let pozd?ji má Brian nádor na páte?i. Ten nedávno zp?sobil, že se Brian zhroutil a ochrnul na všechny ?ty?i kon?etiny. Když mi tu novinu rodi?e ?ekli, m?l jsem zlomené srdce. Ale navzdory své bolesti byli Brianovi rodi?e plní pokoje. Nepochybovali o Bohu. Místo toho našli radost v Pánu. Všechno, o co ten den požádali, bylo: "Prosím, modlete se za Briana."

Tato nádherná dvojice skýtá naprostý kontrast ke spole?nosti plné strachu. Mohou sv?d?it jako David o uzdravující moci radosti: "Hospodine Bože m?j, k tob?? jsem volal, a uzdravil jsi mne. Hospodine, vyvedl jsi z pekla duši mou, obživil jsi mne, abych s jinými nesstoupil do hrobu... I obrátil jsi mi plá? m?j v plésání, odvázel jsi pytel m?j, a p?epásals mne veselím. Protož tob? žalmy zpívati bude jazyk m?j, a nebude ml?eti. Hospodine Bože m?j, na v?ky t? oslavovati budu" (Žalm 30:2–3,11–12).

Ale jak ubohým sv?dectvím jsou dnes n?kte?í k?es?ané. Všechno, o ?em mohou mluvit, jsou jejich strachy: strach ze ztráty zam?stnání, strach z krachu na burze cenných papír?, strach z teroristického útoku. Ne?íkám, že bychom nemohli mít strach. To by nebylo normální, zvlášt? v t?chto ?asech. Ale Ježíš nám p?ikazuje, abychom všechny své starosti uvrhli na n?j, protože on má pé?i o nás. Nejustrašen?jší k?es?ané to dnes v?bec ned?lají. Jsou stejn? tak teskliví a zoufalí jako zbytek spole?nosti.

Podobn?, mnoho k?es?anských manželství nemá žádnou radost a veselí. D?ti p?icházejí dom? a zjiš?ují, že se rodi?e p?ou a hašte?í. A když není d?m plný chaosu, je tam ticho jak v márnici. Není tam žádná láska, jen rozmrzelost, lhostejnost, prázdnota a osamocení. ?íkám vám, tito rodi?e dovolili Satanovi, aby je okradl o to, co d?lá jejich domov silný. Písmo ?íká, že radost Hospodinova je naší silou. A práv? te? pot?ebují jejich domovy k?est radostí a veselím.

Jiní k?es?ané jsou spoutáni ?et?zy strachu a starostí. D?lají si starosti ohledn? budoucnosti, svého zdraví, svých d?tí, rostoucí paniky ve sv?t?. Jestli se tohle vztahuje na tebe, vzpome? si na Pánova slova: "Kdo jsi, aby ses strachoval a trápil? Nejsem již pro tebe Všemohoucí B?h? Nedokázal jsem ti ve tvém život? svou v?rnost? Stále ješt? jsi ovcí mého stáda. A já jsem slíbil, že pro tebe ud?lám cestu. Tak pro? jsi na m? zapomnl?" Pro Boží lid bude víc a víc d?ležit?é, aby získal olej radosti a veselí

Zlo, které jsem p?edvídal, že p?ichází na sv?t, je neuv?itelné. Bude to tak odporné a h?išné, že i nejzatvrzejší, nejateisti?t?jší lidé se budou potácet v šoku a panice. Ale Boží slovo to všechno p?edpovídá. Ježíš sám ?ekl, že zlí lidé budou horší a horší a že celá zem se bude strašliv? t?ást.

Ptám se t?, jaké démonické šílenství se p?ehnal p?es Ameriku, že nevinné malé hol?i?ky jsou unášené, znásil?ované a zabíjené? I nejzatvrzejší v?z?ové nad t?mito tragediemi plá?ou. Jaký druh pekla sestupuje na náš národ, že se z centra m?sta ztrácejí stovky d?tí, jsou prodávány jako otroci k prostituci. Brzy uslyšíme o strašlivých odhaleních tábor? s d?tskými otroky, kde je filmována d?tská pornografie.

Te? za?íná panika na Wall Street. V??ím, že nakonec uvidíme, jak Dow-Jones?v index klesne pod 5000 bod?. Reality zkrachují. Burza cenných papír? se možná vzpamatuje, ale stane se trhem blázn?. Zde v New Yorku vidíme d?sledky ekonomického chaosu. Již vidíme ty, kdo se náhle stali bezdomovci.

Jak mají Boží lidé reagovat v takových ?asech? M?li bychom prost? ?íci: "Odmítám slyšet jakoukoliv další špatnou zprávu," str?it své hlavy do písku a ignorovat každé odhalení, zjevení zla? Nem?li bychom to ud?lat, i kdybychom cht?li. Každý den jsme bombardováni strašlivými zprávami ze zpravodajství.

Takže, jak m?žeme získat radost a veselí ve vyd?šeném sv?t?, který zešílel? Odpov?? nám dává Izaiáš. Nejprve popisuje stav ?as?, které vid?l: "Nešlechetní nešlechetnost provodí, nešlechetnost, pravím, že tak nestydat? páší. Hr?za a jáma a osídlo t? o?ekává, ó obyvateli zem?... Velmi se rozstoupí zem?, velice se rozpadne zem?, náramn? pohybovati se bude zem?. Motaje, motati se bude zem? jako opilý... nebo t?žce na ni dolehne nepravost její, i padne tak, že nepovstane více" (Izaiáš 24:16–17,19–20).

Tohle zní p?esn? jako nyn?jší stav ve sv?t?. P?edstavitelé firem jednali proradn? a mí?í do v?zení. Naše zem? snáší jednu p?írodní katastrofu za druhou. A lidé se potácejí v absolutním strachu. Opravdu v??ím, že Izaiáš vid?l naše dny.

Ale i když Izaiáš sv?d?í, že se zem? motá pod Božím soudem, vid?l n?co nádherného, co to všechno p?ekonalo.

Tato vize ho naplnila radostí. Prohlásil: "Hospodine, ty jsi Bůh můj, vyvyšovati tě budu, a oslavovati budu jméno tvé; nebo jsi učinil pro edivné věci. Rady tvé zdávna uložené jsou vřná pravda" (25:1).

Prorok v podstatě říkal: "Hospodine, tvému lidu přichází tvé obdivuhodné, nádherné vedení. Tvá nová milost a velká vřnost je na cestě. Žádná lidská bytost nikdy neviděla, co se chystá přinést."

Co se chystá Bůh udělat? Nejprve srazí každého násilnického nepřitele své církve: "Nebo jsi obrátil město v hromadu, město hrazené v zřícenině, paláce cizozemců, aby nebyli městem, a na věky aby nebyli zase staveni. Protož ctí tě budou lid silný, město národů hrozných báti se tebe budou" (25:2–3). Zde je to, co způsobilo, že se Izaiáš radoval. Uprostřed všeho násilí, zuřících bouří, národních katastrof, vzestupu hříšnosti a zla, viděl Izaiáš Boží ruku, jak zjevuje svou moc: "Nebo jsi byl hradem chudému, hradem nuznému v úzkosti jeho, útočištěm před povodní, zastíněním před horkem; (nebo vzteklost ukrutníků podvrátila by ze)" (25:4).

Co tím Izaiáš míní, když říká "podvrátila by jako bouře ze"? Ze? je Ježíš Kristus, náš ochránce a naše obrana. Izaiáš viděl, jak přicházející bouře udeřila na tuto zeď, ale nepohnula s ní. Vlastně žádná bouře s ní nikdy nemůže otáčet. Ježíš vládne jako Král nad každou bouří. A jeho lidé jsou bezpeční uvnitř jeho zdí.

Izaiáš také viděl lidi, kteří jsou "chudí a potřební," v naprosté tísní. Mluví o lidech bez zaměstnání, bez jakýchkoliv financí, bezdomovcích, hladových. Izaiáš říká, že v ten den bude Ježíš sám silou a útočištěm pro tyto lidi. On se osobně postará o všechny jejich potřeby.

Izaiáš také viděl horu, kde se konala slavnost, která byla otevřená pro všechny

"I učiní Hospodin zástup všech národů na hoře této hody z věcí tučných, hody z vína vystálého, z věcí tučných, mozek v sobě majících, z vína vystálého a ušlechtilého" (Izaiáš 25:6).

Hora, na kterou tu Izaiáš poukazuje, je hora modlitby. V nejtemnějších časech viděl prorok, jak Boží lid vystupuje k Hospodinově tabuli skrze přímly. A oni s ním hodují skrze intimní, důvěrné společenství. Pojídají "tučné věci" nebo "to, co způsobí, že jejich tváře září." To tučné představuje olej Ducha svatého. Krátce, tyto lidé byli naplnění, až zářili Duchem svatým.

Tady je obraz, který způsobil, že se Izaiáš radoval: v čase násilí a naprostého chaosu budou Boží lidé na kolenou. A budou hodovat u Jeho stolu a získávat mocné zdroje, aby žili bouřně.

"A zkazí na hoře této zastavení, kteréž zastírá všechny lidi, a přikrytí, jímž přikryti jsou všichni národové" (25:7). Tito modlící se lidé byli osvobozováni od každého závoje, který jim zaslepoval větší vizi Krista. Bůh nadpřirozeně otevřel jejich oči. A nemohli být oklamáni žádnou falešnou doktrínou nebo učením.

Chválím Boha za Izaiášovu neuvěřitelnou vizi. V celé této pasáži nám Izaiáš poskytuje tajemství k získání ducha radosti a veselí. Všechno je to o modlitbě a očekávání na Pána. On nás v ten den uchová, protože se budeme nacházet uvnitř jeho zdí.

Tato jistota z nás učiní smělé svůdky Boží dobroty v jakékoliv bouři. Až ten den přijde, celý svět se na nás podívá a pozná: "Očekávání spravedlivých jest potěšení" (Přísloví 10:28).

[Download PDF](#) [1]

Links

[1] <http://worldchallenge.org/printpdf/2129/>